

Nový rok 2011

Na přelomu letopočtu vždy stojíme s dvojím pohledem - zpět i vpřed. Říkává se, že mladí lidé spíše hledí dopředu, zatímco starší se více ohlížejí zpátky. Oba pohledy jsou pro život důležité. Pohled vpřed dává perspektivu, posiluje v těžších chvílích, vzbuzuje naději. Naopak zpětný pohled je pohledem korekčním, kontrolním. Ukazuje na skutečnou náplň uplynulého období, ne na to, co jsme měli v plánech, ideálech a snech. Hodnota lidského života není v brilantních slovních popisech všeho, co by bylo dobré. Skutečná hodnota lidského života je v tom, co v minulosti obsahoval, jak byl plodný, co v něm bylo vyprodukováno.

Vše má svá ohraničení, období zkoušek i požehnání, i lidský život sám. Co je nesmírně důležité, je skutečnost, aby Pán Ježíš Kristus byl na počátku i na konci všeho, co se v životě odehraje, aby byl alfou i omegou, počátkem i koncem. Bude-li Pán Ježíš Kristus v mém životě počátkem, bude i koncem. Všem přeji hezký, hřejivý, vnitřní pocit naplněnosti života. Naplněností nemyslím jen naplněnost ve smyslu výkonů - co se udělalo, ale i ve smyslu vztahů - co se prožilo a současně i ve smyslu vydanosti - kolik ze svého života jsem nabídl Bohu, druhým i práci a službě. Jak hledím na rok

2010? Bože, přikryj, vygumuj tento rok nebo Bože, zasad' a použij i tento rok do své celkové mozaiky? Není podstatné s jakými plány jsme rok 2010 začínali, rozhodující je, s jakou skutečností ho končíme.

Závěr roku je současně příležitostí k poděkování, k vyjádření lásky. Dovoďte několik otázek: Mohu druhým ze srdce za něco poděkovat? Může někdo poděkovat za něco mně? Nebo si musíme pracně vzpomínat, vymýšlet si, za co vlastně mohu druhým poděkovat? Mají pro mne druhí opravdu vděčnost srdce a poděkování úst nebo mně jen děkují ze „zdvořilosti“ i když není za co? Je poděkování a poděkování! Má-li být ze srdce a z vděčnosti, musí být opřeno o naplněný rok 2010, o naplnění ve vztazích, ve skutcích i ve vydanosti.

Přejme si navzájem, abychom v zrcadle právě skončeného roku správně spatřili sami sebe ale i celek, do kterého nás Pán Bůh postavil, tedy svou rodinu, děti, přáteli, známé, spolupracovníky, společenství. Vždy jen v kontextu tohoto celku - našeho bezprostředního okolí - hodnota života každého z nás nabývá své plnosti.

Do roku 2011 přeji jistotu kroků a vše dobré.

Jiří Malý